

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7552/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милена Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 422/22 од 24.02.2022. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 422/22 од 24.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 422/22 од 24.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 20546/2020 од 24.06.2021.године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усвоји. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати на име накнаде нематеријалне штете за трпљење душевног болова и патње, за нарушени лични и породични живот, за трпљење неизвесности, неодговарање државних органа о стварној судбини њеног сина рођеног ...1975. године износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.06.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова поступка плати 60.750,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 422/22 од 24.02.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака, потврђена првостепена пресуда (погрешно означен број предмета првостепене одлуке, што се може исправити у свако доба) и одбијени захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне премене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи на основу

члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, као о изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебн ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете по основу последица повреде права личности исплати 1.250.000,00 динара са каматом, јер тужили надлежни органи тужене нису пружили поуздане информације о судбини и статусу њеног детета рођеног ...1975. године у породицишту у ..., што је код тужиле изазвало сумњу да дете није преминуло (као што јој је саопштено), већ да је нестало из породицишта, применом Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. У конкретном случају, правилно су нижестепени судови утврдили да је дошло до повреде права на поштовање приватног и породичног живота тужиле, које право је загарантовано Уставом Републике Србије и чланом 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, код утврђеног да надлежни органи тужене нису омогућили тужили да сазна истину о судбини и статусу њеног детета (кривична пријава тужиле је одбачена од стране ОЈТ у Зрењанину) из којих разлога, по оцени Врховног касационог суда, у овој правној ствари нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној, ради новог тумачења права, односно ради уједначавања судске праксе. У овом поступку не могу се применити одредбе Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за које се сумња да су нестала из породицишта у Републици Србији („Службени гласник РС“, бр. 18/20 од 03.03.2020. године), који је ступио на снагу 11.03.2020. године, а почео да се примењује истеком рока од 3 месеца од дана ступања на снагу, с обзиром да је тужба у овој парници поднета 10.06.2019. године, па нема ретроактивне примене наведеног закона.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.06.2019. године, са захтевом за накнаду нематеријалне штете у висини од 1.250.000,00 динара.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па како је побијани део правоснажне пресуде испод динарске

противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене на основу члана 403. став 3. није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиљи нису досуђени тражени трошкови на име састава одговора не ревизију, с обзиром да нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП. Из тог разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу трећем изреке, применом одредбе чл. 165. ст.1 Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**